

"השמיטה שמרה על השדה שלי"

שתי שדות ב'יסוד המעלה'. באחת שומרים שמיטה במסגרת אוצר בית הדין של המכון למצוות התלויות בארץ ובשנייה לא. האחת ניזוקה מפגעי מזג האוויר והשנייה רק השתבחה • סיפור של אמונה

מאת: יצחק מור

החקלאי ביסוד המעלה מראה בהתרגשות את הנס בזכות השמיטה

בשבועות בהן קראנו בשבת בפרשיות השבוע על מצוות השמיטה, והשכר אותו מקבלים שומרי השביעית, הגיע למשרדי המכון למצוות התלויות בארץ, סיפור מרגש ומחזק, של חקלאי מ'יסוד המעלה', שאמר בקול נרגש ליו"ר המכון, הגאון רבי שניאור זלמן רווח, "שמירת השמיטה הצילה אותי". המדובר בחקלאי שמסר את כל שדותיו לאוצר בית הדין, שע"י המכון ובערב שמיטה הכין את כל הנדרש, כדי לא לעבוד בשמיטה כדת וכדין.

אחד מההנחיות שקיבל, היו, לגזום את העצים לפני כניסת השמיטה. למרות שהזמן האידיאלי לגיזום העצים (הנשירים) הוא בחורף, גזם החקלאי את כל העצים לפני השמיטה, דבר שבשנה רגילה יכול לגרום נזק, מכיוון שאחרי גיזום, העץ מתחיל לפרוח שלא בעונתו.

בנוסף לגיזום המוקדם, השנה היה חורף לא הכי שגרת. בתחילה היה חם ואחר כך קרה חזקה, ושוב גל חום קיצוני בחודשים אדר-ניסן, שהוא זמן שיא הפריחה. שינויים קיצוניים אלו מסוכנים לעץ ובדרך כלל גורמים לפרחים והחנטים הרכים, לנשור. כפי שקרה לחקלאים רבים, גם ביסוד המעלה.

החקלאי, שכאמור קיבל על עצמו שמירת שמיטה כהלכתה, סיפר לגרש"ז רווח, שכתוצאה מהגיזום בקיץ לפני השמיטה, כוסו

לרב אביטן והוסיף, "אם זו הייתה שנה רגילה, בגלל שגזמתי מוקדם, הייתי ניזוק, והשני שלא גזם היה מרוויח, אבל בגלל שהייתה שנה מיוחדת בגלי חום וקור, הגיזום המוקדם הציל את המצב".

"רואים בבירור שהקב"ה מנהל את עולמו ומשגיח על כל הנעשה", אמר הרב אביטן בתום הסיור. "ראינו בעינינו, שהטבע, הקרה החום, הכל מנוהל על ידי הקב"ה בהשגחה פרטית מכוונת ונפלאה ומי שמקיים את מצוות התורה, זוכה לראות ניסים ונפלאות".

העצים בעלים, עוד לפני הקרה, והיו עמידים הרבה יותר מעצים אחרים ולא ניזוקו כלל משינויי מזג האוויר.

מפקחי המכון ובהן הרב דוד אביטן, שהגיעו לשדה ב'יסוד המעלה', התפלאו לראות, שהחלקה המדוברת של החקלאי, מלאה עלים ופירות, ואילו חלקה סמוכה מאותו זן (שזיף), שנגזמה בשמיטה, דלה וריקה, כמעט ללא פרי.

"אם הייתי גוזם בשמיטה, גורל החלקה שלי היה כמו של השכן שלי", אמר החקלאי